

Dönem : 1
Toplantı : 4

MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 978

Orman Kanununa geçici bir madde eklenmesine dair kanun tasarısı ve Geçici Komisyon ile Anayasa Komisyonunun mütalâa raporu (1/549)

T. C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Tetkik Dairesi

Sayı : 71 - 2114/4339

17 . 9 . 1963

Millet Meclisi Başkanlığına

Tarım Bakanlığınca hazırlanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine arzı Bakanlar Kurulunca 13 . 9 . 1963 tarihinde kararlaştırılan «Orman Kanununa geçici bir madde eklenmesine dair kanun tasarısı» gerekçesiyle birlikte ilişik olarak sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını rica ederim.

İsmet İnönü
Başbakan

GEREKÇESİ

Yürürlükte bulunan 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci maddesi; gerçekten orman olan sahalara dahi Bakanlar Kurulu Kararıyla orman rejini dışına çıkarılmasına cevaz vermektedir. Kanun bu cevaz ve yetki T. C. Anayasasının 37, 131 nci maddelerinde ormanlara ilişkin olarak yer alan kuralların özüne ve sözüne aykırı görülmüş, bu itibarla sözü edilen maddenin kaldırılması ehietine gidilmiştir.

Türkiye arazisinin morfolojik bünyesi, çok arızalı olması ormanlarımızın çoğunlukla harap bir halde bulunması ve orman yetiştirme bakımından Türkiye ikliminin genel olarak elverişli şartlara malik olmaması gibi sebepler, mevcut ormanların büyük bir dikkat ve titizlikle korunmasını, ıslahını ve çoğaltılmasını zaruri kılmaktadır.

Bu gerekçelerden mülhem olarak orman mevzuunu la T.C. Anayasasında yerini ve ifadesini bulan kurallara tam bir sadakat ve titizlikle riayet edilmesi, kaçınılmaz kanuni bir lâzime olmakla beraber aynı zamanda bir memleket vazifesi bulunduğunda şüphe yoktur.

Yurt ormanlarının korunması ve çoğaltılması düşüncesi esas itibariyle Cumhuriyet devri ile başlamıştır, denilebilir. Bu devre tekaüdü eden zamanlarda memleket ormanları Devletçe bir gelir kaynağı olarak ele alınmış ve istismara dayanan bir ormancılık sistemi kurulmuş ve bu sakım sisteme zihniyet ormanlarımızın büyük ölçüde tahribe uğramasına sebebiyet vermiş ve ormancılık memleketin umumi kültürü içinde lâyık olduğu hakiki mânasiyle yerini bulamamıştır.

1285 yılında yürürlüğe giren Orman Nizamnamesi rasyonel bir ormancılığı mümkün kılacak nitelikte hükümler getirmemiş yarım asır kadar bu görüşle idare ve idame edilen ormanlar gün geçtikçe harabiyete uğramaktan kurtarılamamış ve ormanların yok olması gerçeği ile karşı karşıya kalmış ve nihayet 1937 yılında 3116 sayılı Orman Kanunu yürürlüğe konmuş ve bu kanunu takiben 1945 yılında 4785, 1950 yılında 5653 ve halen yürürlükte bulunan 6831 sayılı Orman Kanunu 1956 yılında yürürlüğe girmiştir.

Söz konusu edilen kanunlar şüphesiz ormanların korunmasına hadim hükümler getirmiş ise de, yıllarca devam edegelen çeşitli tahribat ormanların küçülmesi sonucunu doğurmuş ve kanun koyucu memleketin hal ve geleceğini tehdideden bu gerçek karşısında, ormanların muhafazasını kesin bir surette teminat altına alınmasını sağlamak amacıyla T.C. Anayasasına bu vadede hükümler koymak zorumluluğunu duymuştur.

Ancak, yurdumuzda fiilen ve ilmen orman olmaktan çıkmış orman bütünlüğünü bozmayan ve daha verimli kültüre tahsis edilmiş bulunan yerler üzerinde, yürürlükte bulunan Orman Kanunu hükümlerinin uygulanması, halk - orman münasebetlerini ciddi şekilde bozmakta, ihtilâfların had bir dereceye varmasını intacetmekte ve ormanların korunması da gereği veçhile yararlı olmamaktadır.

Bu meselenin memleketin umumi menfaatlerine uygun bir hal tarzına bağlanması da mevcut hükümlerle mümkün olmadığı cihetle; T.C. Anayasasının koyduğu hüküm ve kurallara aykırı düşümiyecek, ormanların tahribine ve küçülmesine hiçbir suretle sebep ve vesile teşkil etmiyecek sahaların, orman rejimi dışına çıkarılabilesini sağlamak amacıyla 6831 sayılı Orman Kanununa geçici bir madde eklenmesi düşünülmüş ve bu maksatla geçici 6 nci madde hazırlanmıştır.

Bu maddenin 1 nci fıkrası; 6831 sayılı Orman Kanununun yürürlüğe girdiği tarihten önce, Tarım Bakanlığınca yetkili kılınacak heyetler tarafından yapılan inceleme ve tesbitler sonunda fiilen, ilmen ve tamamen orman olmaktan çıkmış yerlerin, orman rejimi dışına çıkarılmasına cevaz vermektedir. Böyle bir cevazın takdir ve tayıni, şüphesiz bu sahada yetişmiş teknik elemanların bilgilerine ve ilmi görüşlerine dayanması lâzımdır.

Memleketimizde yer yer değişiklikler gösteren iklim, morfolojik, jeolojik durum, birbirine benze-miyen çok çeşitli tenebbüt münasebetleri, mutlak orman toprağının ve çevresinin ormancılık bakı-mundan arz eylediği özellikler ve buna müteferri diğer faktörlerin mütalâa ve tesbiti ve nihayet üze-rinde ağaç bulunamasa dahi orman toprağı olarak korunması ve idamesindeki faydalar göz önünde tutulduğu takdirde bu sahalarda yapılacak operasyonda ormancılık ilim ve tekniğinin dikte ettiği fikir ve düşüncelerin hâkim olması gerekmektedir. Aksi bir görüş memleket gerçeklerine ve fay-dalarına cevap veremeyeceği gibi ormanların tahribine T. C. Anayasasının koyduğu kuralların özüne aykırı bir sonuç doğurabilir.

Bu fıkrada söz konusu edilen orman rejimi dışına çıkarılacak sahalardan, ayrıca memleketin iklim, su ve toprak rejimine zarar vermediği ve vermiyeceğe keza orman bütünlüğünü bozmadığı ve boz-mıyacağı anlaşılan ve tesbit edilen yerlerden seçilmesi zaruridir. Bu fıkranın taşıdığı hükümlerden özellikle söz konusu edilmesi ve göz önünde bulundurulması icabeden bir husus da, fıkranın baş ta-rafında belirtilen tarihten önce şehir, kasaba ve köy iskân topluluğu içinde kalan yerlerdir. Bu kabül yerlerde bir köy ve ilçe iskân bütünlüğü nazara alınacaktır. Köy ve ilçelerin iskân topluluğu dı-şında kalan evleri ve her çeşit yapı ve tesisleri hakkında bu maddenin uygulanması hiçbir surette dü-şünülemez ve teeviz edilemez. Ancak köy ve ilçe bütünlüğü teşkil etmesi sebebiyle bu maddenin uygulanması mümkün olabilecek sahalarda fıkrada yazılı diğer faktörlerin aranması şart koşulma-mıştır. Galip bir ihtimalle evvelece yapılmış olan orman tahditlerinden sonra vücut bulan ve bir meddee iera etmek suretiyle dondurulmuş bulunan ve kişilerin faydasından ziyade bir idari bütünlük arz eden bu kabül kuruluşların orman rejimi dışında mütalâasında bir sakınca görünmediği gibi bir köy bütünlüğünün veya mahallesinin keza bir ilçenin mahallesinin evvelece tahdit içinde kalması sebe-biyle ortadan kaldırılması gibi bir durum yaratılması uygun mütalâa edilmemiştir.

Geçici maddenin 2 nci fıkrası tesbit işlerinde görevlendirilecek heyetlerin teşekkül tarzını göstermektedir.

Üçüncü fıkrası, hizmetin gerekli süratle görülmesi ve bitirilmesini imkân içine alabilmek için bu heyetler emrine yeteri kadar yardımcı teknik ve idari eleman ile lüzumu kadar motorlu taşıt aracı-nın verilmesini sağlamaktır.

4 nci fıkrası bu tesbitleri yapacak heyetlerde çalışacak olan memur ve hizmetlilere fiilen arazide çalıştıkları günler için aylık ve ücretlerine ilâveten 6245 sayılı Kanununun 50 nci maddesinin bir ve iki numaralı fıkralarına göre tazminat verilmesini âmir bulunmaktadır.

Tesbit işlerinin Tarım Bakanlığının lüzum göreceği yerlerde ve ilçe bütünlüğü esas alınmak kaydıyla ve bir defaya mahsus olmak suretiyle yapılması uygun görüldüğü eihetle 5 nei fıkrası tanzim edilmiştir.

Tesbit işlerinin süratli ve sıhhatli bir şekilde yapılmasını ve daha önemli olarak tatbikat süresince orman aleyhine vukuu melhuz fiil ve hareketleri peşinen önlemek maksadiyle tercihan çabuk ve kesin sonuç veren hava fotoğraflarından faydalanma hususunu teminen 6 nei fıkra hazırlanmıştır.

Geçici maddenin 7 nei fıkrası, tesbit işlerinin esasları ve ne şekil ve surette yapılacağı hakkında bir yönetmeliğin tanzimini hüküm altına almıştır.

Geçici madde gereğince yapılacak işlemlerin en geç 5 yıl içinde tamamlanması ve bu sürenin sonunda maddenin yürürlükten kalkması isabetli görüldüğünden son fıkra hazırlanmıştır.

Kanunun 2 nei maddesi yürürlüğe, 3 nei maddesi ise yürütmeye ilişkin hükümleri kapsamaktadır.

Bu kanun tasarısı yukarda açıklanan hususları sağlamak amacıyla hazırlanmıştır.

Geçici Komisyonun raporu

Millet Meclisi
Geçici Komisyonu
Esas No. : 1/549
Karar No. : 3

27 . 5 . 1965

Yüksek Başkanlığa

Genel Kurulun 3 . 1 . 1964 tarih ve 24 nei Birleşiminde Adalet, İçişleri, İmar ve İskân, Tarım ve Plân komisyonlarından seçilecek üçer üyeden müteşekkil bir Geçici Komisyon kurulması kabul edilmiş bu komisyon 27 . 1 . 1964 tarihinde toplanarak Başkanlık Divanını seçerek Orman Kanununa geçici bir madde eklenmesine dair kanun tasarısı ile (2/200, 2/205, 2/212, 2/227, 2/304, 2/369, 2/492, 2/590 ve 2/593) sayılı teklifleri birlikte müzakereye başlamıştır.

Tasarı ve tekliflerin evveleminde İktüzüğün 37 nei maddesi gereğince Anayasaya uygun olup olmadığı hususunda bir karara varılamadığından, Geçici Komisyonumuz 28 . 12 . 1964 tarih ve 2 sayılı kararı ile Anayasa Komisyonundan mütalâa talebinde bulunmuştur.

Anayasa Komisyonu 21 . 1 . 1965 günlü Birleşiminde Hükümet adına Tarım Bakanının huzurunda zikri geçen Bakanın talebi üzerine, kendisine havale edilen diğer tekliflerden önce «Orman Kanununa geçici bir madde eklenmesine dair kanun tasarısını» müzakere ederek karara bağlanmıştır.

Anayasa Komisyonunun mezkûr kararı eklidir.

Geçici Komisyonumuz Anayasa Komisyonunun mütalâasının ışığı altında ve Tarım Bakanlığı temsilcilerinin, Topraksu Genel Müdürlüğü, Türkiye Ormancılar Cemiyeti, T. M. M. O. Birliği Orman Mühendisleri Odası, Türkiye Ziraat Yüksek Mühendisleri Birliği, Türkiye Ziraatçiler Cemiyeti, Yeşil Türkiye Ormancılar Cemiyeti ve Türkiye Tabiatını Koruma Cemiyetinin iştirakiyle evveleminde sadece mezkûr kanun tasarısını 21 . 5 . 1965 tarihli toplantısında müzakere ederek tasarruflarının «8 . 9 . 1965 tarihinden önce» diye başlayan kısmında, Hükümet temsilcilerinin de muvafakatı ile bu tarihi Anayasanın yürürlük tarihi olan 15 . 10 . 1961 tarihi olarak değiştirmiş ve diğer kısımlarda Hükümet tasarısında her hangi bir değişiklik yapmadan aynen kabul etmiştir.

Komisyonumuzun kararı gereğince ve işin müstaceliyetine ve önemine binaen tasarı, Genel Kurulda öncelik ve ivedilikle görüşülmek üzere Yüksek Başkanlığa saygıyla sunulur.

Geçici Komisyon Başkanı Urfa Söz hakkım mahfuzdur K. Eroğan Çanakkale B. Arat	Bu Raporda Sözcü Artvin S. O. Avcı Çorum Söz hakkım mahfuzdur. F. Küreli	Adana M. Geçioğlu İçel M. Arıkan	Bursa E. R. Akyürek İmzada bulunamadı Manisa S. Çağlar
---	---	---	--

Anayasa Komisyonu mütalâa raporu

Millet Meclisi

Anayasa Komisyonu

Esas No. : 1/549

Karar No. : 11

30 . 1 . 1965

Momiyonumuz, Orman Kanunuyla ilgili kanun tasarı ve tekliflerini incelemekle görevli Geçici Komisyonun, 28 Alalık 1964 tarihli, Esas No. 1/549, 2/200, 2/205, 2/212, 2/227, 2/304, 2/369, 2/492, 2/590, 2/593 ve Karar No. : 2 sayılı mütalâa talebinde yer alan tasarı ve tekliflerden «Orman Kanununa Geçici bir madde eklenmesine dair kanun tasarısını», 21 Ocak 1965 günkü birleşiminde, Hükümet adına Tarım Bakanının huzurunda ve zikri geçen Bakanın talebi üzerine, işbu yazıyla kendisine havale edilen diğer tasarı ve tekliflerden önce incelemeye karar vermiş ve aşağıdaki hususları kararlaştırmıştır :

1. Anayasamızın 37 nci maddesinin son fıkrası ile Anayasamızın 131 nci maddesi hükümleri, Anayasa hukukumuzda ilk defa 15 Temmuz 1961 günü girmişlerdir. Gerçekten, 9 Temmuz 1961 tarihli ve 334 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 157 nci maddesi gereğince mezkûr hükümler Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelikleri için ilk genel seçimlerin yapıldığı tarih olan 15 Ekim 1961 günü yürürlüğe girmiş bulunmaktadır.

Bu durumda, Anayasa koyucusunun, bu hükümlerle korumayı öngördüğü ormanlardan anlaşılması gereken mânanın, bu hükümlerin yürürlüğe girdiği tarih olan 15 Ekim 1961 günü fiilen ve ilmen orman olan yerler olduğu şüphesizdir.

Söz konusu Kanun Tasarısı ile Orman Kanununa eklenmesi öngörülen 6 ncı geçici maddede, orman rejimi dışına çıkarılmasına imkân verilmek istenen yerlerin 8 Eylül 1956 tarihinden önce fiilen ilmen ve tamamen orman olmaktan çıkmış yerler olması karşısında, bu hükmün, Anayasamızın zikri geçen hükümlerine aykırı olmadığı şüphesizdir. Nitekim Anayasamıza göre, orman rejimi dışına çıkarılacak bu gibi yerlerin 15 Ekim 1961 den önce fiilen ve ilmen orman vasfını kaybetmiş olması yeterlidir. Eğer maddede, 15 Ekim 1961 tarihinden sonraki bir tarih zikredilmiş olsaydı, o zaman bu madde Anayasaya aykırı olurdu. Maddede, 15 Ekim 1961 veya daha önceki bir tarihin zikredilmesi hususu ise Anayasaya aykırı değildir.

2. Ancak, aynı hükümde «daha verimli kültür arazisine kalbi uygun bulunan» ibaresi yer almaktadır. Böyle bir hüküm İdareye fiilen ve ilmen orman vasfını taşıdığı halde, bâzı arazinin daha verimli kültür arazisine kalbedilmesi için karar verme hususunda bir takdir yetkisi

vermek gibi bir anlam taşıyabilir. Oysa ki bumaddenin sevk gerekçesi, mevcut durumu muhafaza etmek olduğuna göre, aynı hüküm içinde çelişik sonuçlar doğurabilecek böyle bir ibare ormanlara zarar verebilecek faaliyet ve eylemlere yol açabilir ve bu bakımdan Anayasamızın 131 nei maddesinin 3 nü fıkрасına aykırıdır. Bu itibarla «daha verimli kültür arazisine kalbedilmiş bulunan» tarzında değiştirilmesi gerekir. Böyle bir metnin, Anayasamızın 37 nei maddesinin son fıkrası ve 131 nei maddesi hükümlerine aykırı olmayacağı anlaşılmıştır.

3. Komisyonumuz ayrıca, Orman Kanununa eklenmesi öngörülen 6 nei geçici maddenin ilk fıkrasındaki «Bakanlar Kurulu Kararıyla» ibaresinin «Bakanlar Kurulu Kararnamesiyle» olarak değiştirilmesini uygun görmüştür. Gerçi, Türk tatbikatında öteden beri istisnasız surette yerleşen esaslara göre, Bakanlar Kurulunun hukuk düzenini le tesir icra eden bütün kararları Cumhurbaşkanının imzasına arz edilir ve onun imzasıyla tekemmül eder. Mevcut tatbikatımızda Cumhurbaşkanının imzasına arz edilmeyen Bakanlar Kurulu kararları, hukuk düzenini etkilemeyen kararlar, ezcümle, kanun tasarılarının Millet Meclisi Başkanlığına sunulması ve sıkıyönetimin uzatılmasının Türkiye Büyük Millet Meclisi Birleşik Toplantısından istenmesi gibi kararlardır. Bununla beraber, son zamanlarda dolayısıyla, Bakanlar Kurulunun hukuk düzenini etkileyen kararlarından «Bakanlar Kurulu Kararı» diye bahsedildiği vakit, bu kararların Cumhurbaşkanının imzasına arz edilmeyeceği veyahut arz edilmesinin gerekmeyebileceği yolunda, hiçbir sağlam mesnede dayanmayan bazı fikirler serd edilmiştir. Bu durumda, Ord. Prof. Dr. Sıddık Sami Onar'ın «İdare Hukuku» adlı eserinde de açıkça belirtildiği üzere, «Cumhurbaşkanının iradesini ihtiva eden tasarruf» anlamına gelen «Kararname» teriminin kullanılması, (Bu gibi kararlar esasen Resmî Gazetede de daima «Kararnameler» başlığı altında yayımlandığından) her türlü tereddüdü ortadan kaldıracak ve Cumhurbaşkanının Anayasayla tanınmış yetkilerinin kaidisinden geri alındığı yolundaki yanlış yorumları tam olarak önliyecektir. Bu suretle, Bakanlar Kurulunun bu konuda alacağı kararın Anayasamızın 98 nei maddesinin 2 nei fıkrası uyarınca alınmış bir Bakanlar Kurulu Kararnamesi olduğu iyice belli edilmiş olacaktır.

4. Komisyonumuz, bundan başka, Orman Kanununa eklenmesi öngörülen 6 nei geçici maddenin 7 nei fıkrasında söz konusu yönetmelik yerine, bu fıkrada yer alan hususları düzenlemek üzere bir tüzüğün çıkarılmasının, Anayasamızın 37 nei maddesinin son fıkrası ve 131 nei maddesi hükümlerinin ruhuna daha uygun düşeceği mütalâasındadır. Gerçekten, böyle bir tanzimi idari tasarrufta yer alacak hükümlerin Anayasamızın mezkûr hükümlerini ihlâl edip etmediği, yani ormanlara zarar verecek nitelikte olup olmadığı hususunun hazırlık çalışmaları sırasında tesbitinde, daha önce Danıştaydan geçmesi ve bütün Bakanlar Kurulu üyelerinin imzalarını taşıması gereken bir tüzük yapılrken, çok daha büyük teminatın mevcudolacağı muhakkaktır.

5. Komisyonumuz, mezkûr Geçici Komisyonun zikri geçen mütalâa isteminde yer alan diğer tasarı ve teklifler hakkındaki mütalâasını daha sonra takdim edecektir.

Havaleci gereğince, mütalâa talebinde bulunan Geçici Komisyona gönderilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Anayasa Komisyonu

Başkanı	Sözcü	Bu rapor Kâtibi	
Ankara	İstanbul	Kars	Ankara
A. K. Yörük	C. Kurca	K. Güven	E. Paksüt
Samsun	Tekirdağ	Ankara	Urfa
A. P. Alişan	H. Mumcuoğlu	B. Apaydın	A. Akan
			İmzada bulunamadı

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Orman Kanununa geçici bir madde eklenmesine dair kanun tasarısı

MADDE 1. — 6831 sayılı Orman Kanununa aşağıda yazılı geçici 6 ncı madde eklenmiştir

«Geçici madde 6. — 8 . 9 . 1956 tarihinden önce fiilen, ilmen ve tamamen orman olmaktan çıkmış, orman bütünlüğünü bozmıyan ve bozmıyacak olan iklim, su ve toprak rejimine zarar vermeyeceği anlaşılan ve toprak sınıfı ve kullanma kabiliyeti bakımından daha verimli kültür arazisine kalbi uygun bulunan yerlerle (Orman içi mera, yaylak ve çayır lar hariç) şehir, kasaba ve köy iskân topluluğu içinde kalan yerler (dağınık evler ve her çeşit yapı ve tesisler haric olmak üzere) Tarım Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyle orman rejimini dışına çıkarılabilir.

Yukardaki fıkrada yazılı esaslara göre orman rejimi dışına çıkarılma iş ve işlemleri Tarım Bakanlığınca görevlendirilecek bir orman yüksek mühendisinin başkanlığında, bir orman yüksek mühendisi veya mühendis muavini veya orman teknikeri ile bir ziraat yüksek mühendisi veya ziraat teknisyeni ve Toprak Su Genel Müdürlüğü mensubu bir teknik elemandan kurulacak heyetler tarafından yapılır.

Bu heyetler emrine ayrıca yeteri kadar yardımcı teknik ve idari eleman ile lüzumu kadar taşıt verilir.

Yukardaki fıkrada kayıtlı heyetlerde çalışacak memur ve hizmetlilere fiilen arazide çalıştırları günler için aylık ve ücretlerine ilâveten 6245 sayılı Kanunun 50 ncı maddesinin 1 ve 2 numaralı fıkralarına göre tazminat verilir.

Tesbit işleri, Tarım Bakanlığınca lüzum görülen yerlerde ve bir defaya mahsus olmak üzere ilçe bütünlüğü esas alınmak suretiyle yapılır.

Bu maddeye göre yapılacak her çeşit işler tercihan hava fotoğrafları alınmış yerlerde yapılır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin şekil ve esaslar Tarım Bakanlığınca düzenlenecek ve Bakanlar Kurulunca onaylanacak bir yönetmelikte belirtilir.

Bu madde gereğince yapılacak işler en geç beş yıl içinde bitirilir. Bu sürenin sonunda bu madde hükümleri kendiliğinden yürürlükten kalkar.

GEÇİCİ KOMİSYONUN DEĞİŞTİRİŞİ

Orman Kanununa geçici bir madde eklenmesine dair kanun tasarısı

MADDE 1. — 6831 sayılı Orman Kanununa aşağıda yazılı geçici 6 ncı madde eklenmiştir :

Geçici Madde 6. — 15 . 10 . 1961 tarihinden önce fiilen, ilmen ve tamamen orman olmaktan çıkmış, orman bütünlüğünü bozmıyan ve bozmıyacak olan iklim, su ve toprak rejimine zarar vermeyeceği anlaşılan ve toprak sınıfı ve kullanma kabiliyeti bakımından daha verimli kültür arazisine kalbi uygun bulunan yerlerle (Orman içi mera, yaylak ve çayır lar hariç) şehir, kasaba ve köy iskân topluluğu içinde kalan yerler (dağınık evler ve her çeşit yapı ve tesisler haric olmak üzere) Tarım Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyle orman rejimi dışına çıkarılabilir.

Yukardaki fıkrada yazılı esaslara göre orman rejimi dışına çıkarılma iş ve işlemleri Tarım Bakanlığınca görevlendirilecek bir orman Yüksek Mühendisinin Başkanlığında, bir Orman Yüksek Mühendisi veya mühendis muavini veya Orman Teknikeri ile bir Ziraat Yüksek Mühendisi veya Ziraat teknisyeni ve Toprak Su Genel Müdürlüğü mensubu bir teknik elemandan kurulacak heyetler tarafından yapılır.

Bu heyetler emrine ayrıca yeteri kadar yardımcı teknik ve idari eleman ile lüzumu kadar taşıt verilir.

Yukardaki fıkrada kayıtlı heyetlerde çalışacak memur ve hizmetlilere fiilen arazide çalıştırları günler için aylık ve ücretlerine ilâveten 6245 sayılı Kanunun 50 ncı maddesinin 1 ve 2 numaralı fıkralarına göre tazminat verilir.

Tesbit işleri, Tarım Bakanlığınca lüzum görülen yerlerde ve bir defaya mahsus olmak üzere ilçe bütünlüğü esas alınmak suretiyle yapılır.

Bu maddeye göre yapılacak her çeşit işler tercihan hava fotoğrafları alınmış yerlerde yapılır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin şekil ve esaslar Tarım Bakanlığınca düzenlenecek ve Bakanlar Kurulunca onaylanacak bir yönetmelikte belirtilir.

Bu madde gereğince yapılacak işler en geç beş yıl içinde bitirilir. Bu sürenin sonunda bu

Hükümetin teklifi

MADDE 2. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

13 . 9 . 1963

Başbakan	Devlet Bakanı ve
<i>I. İnönü</i>	Başb. Yardımcısı
Devlet Bakanı ve	<i>E. Alican</i>
Başb. Yardımcısı	Devlet Bakanı ve
<i>H. Dinçer</i>	Başb. Yardımcısı
Devlet Bakanı	<i>T. Feyzioğlu</i>
<i>V. Pirinçcioğlu</i>	Devlet Bakanı
Devlet Bakanı	<i>R. Aybar</i>
<i>N. Ökten</i>	Adalet Bakanı V.
Millî Savunma Bakanı	<i>H. Dinçer</i>
<i>I. Sancar</i>	İçişleri Bakanı
Dışişleri Bakanı	<i>H. O. Bekata</i>
<i>F. C. Erkin</i>	Maliye Bakanı
Millî Eğitim Bakanı	<i>F. Melen</i>
<i>I. Öktem</i>	Bayındırlık Bakanı
Ticaret Bakanı V.	<i>I. Seçkin</i>
<i>N. Ardıçoğlu</i>	Sa. ve So. Y. Bakanı V.
Güm. ve Tekel Bakanı	<i>F. K. Gökay</i>
<i>O. Öztrak</i>	Tarım Bakanı
Ulaştırma Bakanı	<i>M. İzmen</i>
<i>I. Ş. Dura</i>	Çalışma Bakanı
Sanayi Bakanı	<i>B. Ecevit</i>
<i>F. Çelikbaş</i>	Turz. ve Tanıtma Bakanı
İmar ve İskân Bakanı	<i>N. Ardıçoğlu</i>
<i>F. K. Gökay</i>	

Geçici Komisyonun değişikliği

madde hükümleri kendiliğinden yürürlükten kalkar.

MADDE 2. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.